

Nie wnikając w dalsze szczegóły książki, recenzent może jedynie zachęcić do wnikliwego zapoznania się z jej treścią i usilnie zalecać konsekwentne wdrażanie zawartych w niej informacji. Będzie to z pewnością z pożytkiem dla nowych inwestycji, a także dla poprawy stanu obiektów już istniejących, w myśl zasady, że „rozwiązania wczorajsze są problemami współczesnymi, a rozwiązania dzisiejsze będą problemami jutra”.

Książka powinna stanowić dobre uzupełnienie literatury przedmiotu w procesie kształcenia studentów wydziałów inżynierii środowiska. Piszącemu te słowa dała także sporo satysfakcji podczas jej czytania i przygotowywania niniejszej recenzji, właśnie z uwagi na jej walory informacyjne i techniczne. Są oczywiście tu i ówdzie potknięcia, jak np. powoływanie się na stronie 272 na rysunek 8-4, którego brak w tekście, ale są to z reguły uchybienia drobne, które nie deprecjonują dzieła.

E. S. KEMPA

EKSPLLOATACJA OCZYSZCZALNI ŚCIEKÓW

Erwin Stier, Manfred Fischer: Podręczny poradnik eksploatacji oczyszczalni ścieków. Hydroterm sc/Wydawnictwo Seidel-Przywecki sp. z o. o., Warszawa 1998, ss. 481+33. ISBN 83-909960-0-6.

W roku 1998 ukazał się na rynku wydawniczym „Podręczny poradnik eksploatacji oczyszczalni ścieków”, który jest tłumaczeniem 12 niemieckiego wydania książki *Klärwärter-Taschenbuch* (wyd. ATV, 1995).

Poradnik zawiera 14 rozdziałów:

1 – Wiadomości ogólne, ochrona wód – uzupełniony o prawodawstwo polskie w zakresie ochrony wód.

2 – Rodzaje ścieków, ilości i właściwości.

3 – Odprowadzanie ścieków – opisuje systemy kanalizacji oraz ich budowę i eksploatację.

4 – Procesy oczyszczania ścieków – omawia ogólne podstawy mechanicznych, biologicznych i chemicznych procesów oczyszczania ścieków oraz ich efektywność.

5 – Metody i urządzenia do oczyszczania ścieków – podaje również jednostkowe i ogólne koszty budowy i eksploatacji oczyszczalni ścieków w Niemczech, w zależności od wielkości, oraz warunki zatrudnienia obsługi. Opisane są również układy technologiczne. W ostatniej części tego rozdziału omówione są naturalne metody oczyszczania ścieków dopuszczone w Niemczech.

6 – Osad – opisuje osady powstające na oczyszczalniach ścieków, ich ilości i charakterystykę.

7 – Metody i urządzenia do przeróbki osadów ściekowych – omawia procesy fermentacji osadów, zagęszczania, magazynowania, rolniczego wykorzystania (wraz z przepisami niemieckimi i polskimi dotyczącymi rolniczego wykorzystania), odwadniania mechanicznego oraz produkcji gazu i jego wykorzystania.

8 – Urządzenia mechaniczne i elektryczne – podaje zasady dozoru i konserwacji urządzeń mechanicznych, elektrycznych, armatury i oznakowań rurociągów łącznie, z wzorami kart przeglądów i konserwacji.

9 – Technika przeprowadzania pomiarów – podaje metodykę podstawowych oznaczeń fizycznych, chemicznych i biochemicznych oraz badań mikroskopowych.

10 – Nadzór eksploatacyjny – opisuje dokumentację eksploatacyjną, pomiary na oczyszczalni i w laboratorium, ocenę wyników pracy oczyszczalni, zakłócenia w eksploatacji oraz konserwację obiektów zewnętrznych.

11 – Higiena – zamieszcza dane o zarazkach chorobotwórczych w ściekach oraz podstawowe zasady higieny w oczyszczalniach.

12 – Ochrona przed wypadkami – podaje niemieckie i polskie zasady bhp, ubezpieczenia od wypadków, pierwszą pomoc oraz zapobieganie wypadkom.

13 – Wyposażenie oczyszczalni ścieków – określa niezbędne wyposażenie laboratorium.

14 – Zawód, wykształcenie, szkolenie – przedstawia wymagania stawiane personelowi, jego kształcenie i egzaminowanie, aż do uzyskania zawodu „wykwalifikowany pracownik oczyszczalni ścieków”. Podano tu również podręczniki do nauki zawodu.

Należy stwierdzić, że poradnik zawiera istotne dane praktyczne, które określają zasady eksploatacji oczyszczalni ścieków, przedstawiają zagrożenia i wyjaśniają cele. Podstawy przebiegu procesów fizycznych, chemicznych i biochemicznych są opisane w stopniu wystarczającym do podniesienia kwalifikacji personelu oczyszczalni. Kształcenie personelu i uzyskiwanie uprawnień zawodowych – tak podkreślane w poradniku – jest bardzo ważnym zadaniem i powinno być wdrożone w praktyce krajowej.

W poradniku nie uniknięto pewnych nieprecyzyjności językowych, które czasami mogą razić polskiego Czytelnika, jednak nie obniżają wysokiej przydatności technicznej książki. Może ona być również przydatna przy opracowywaniu instrukcji obsługi na wielu stanowiskach pracy w oczyszczalni. Poradnik powinien się znajdować w podręcznej biblioteczkę w każdej oczyszczalni ścieków. Stanowi on doskonale uzupełnienie obecnego na rynku wydawniczym „Poradnika eksploatatora oczyszczalni ścieków”.

A. L. KOWAL